

En kilden weekend

En kilden weekend.

Christina var træt af det. Det var altid hende, der blev den lille, når hende og Keld sloges. Sloges var endda ikke det rigtige ord, han tog bare fat i hende og lagde hende ned i et snuptag. Så satte han sig overskrævs på hende, og hun havde ingen chancer, for han var en halv meter højere end hende og ikke ligefrem slank. Det kunne endda gå, hvis hun lå på en seng eller noget andet blødt, men oftest var det på gulvet, og så gjorde det ondt med den vægt, der pressede hende ned. Hun vidste aldrig, hvornår han ville slippe hende fri. Så kildede han på den allerværste måde ved at nappe hende som en hummerklo i siderne. Hun skreg vildt når han gjorde det og gjorde alt for at blokere og slippe fri. Hun kunne ellers godt tage en kildetur, men ikke på den måde. Han respekterede heller ikke hendes signaler om at stoppe, men blev bare ved.

Så kunne hun godt lide når han holdt om hende og kyssede hende bagefter. Hvis bare han så ville kilde lidt mere blidt og stoppe i tide, mens legen var god. Hvordan skulle hun dog få ham til at forstå det?

Han var heller ikke kilden, så hun havde ingen mulighed for at give igen.

Den gang hendes storebror og hendes kusine Tayla gjorde det samme mod hende, lå hun altid på en sofa eller seng, når de satte sig på hende. Når hun var sammen med sin kusine Tayla tog de sig altid et par brydekampe og kildede hinanden, det var sjovt.

Hun havde haft nogle dage i sommerhus med Tayla, hvor de havde en sød fyr som nabo. Han var kilden, og ham havde Christina fået lov at kilde, mens hun sad på ham. Han blev kæreste med Tayla i løbet af de dage.

Nu skulle Keld rejse en uge i jobs medfør, og hun greb sig selv i at glæde sig til en uges frihed. Hun lagde sig på sengen og lod tankerne flyve. En tur i byen uden ham fredag aften, det skulle blive sjovt. Hun måtte bestemme sig til, hvor hun skulle tage hen. Det var år og dag siden hun havde været på diskotek, mon hun skulle forsøge det? Eller bare gå en tur på café? Hun var i hvert fald opsat på at komme i byen, ligegyldigt hvad.

Hun børstede sit lange lyse hår, så det var helt blankt og satte et par store øreringe i ørerne. Det var en lun aften, så hun trak i sine denimshorts og beholdt sin lyseblå T-shirt. Nu var hun ikke alt for billig, men heller ikke uden en vis appeal, sådan vurderede hun det selv.

Nu var det med at finde et godt sted, hvor hun måske kunne få selskab i løbet af aftenen.

Der var en rigtig pub i engelsk stil i Nørregade. Den viste ofte fodboldkamp på skærmen. Hun tjekkede lige, at der ikke var fodbold i aften, for så var det umuligt at komme i snak med nogen.

Hun gik til pubben, gik ind og bestilte en stor fadøl. Den gjorde godt.

Hun syntes, at hun genkendte en nakke, en med helt mørkt strithår. Han vendte sig, nu kunne hun se, at det sandelig var Andreas, som hun havde gået i klasse med. Hans filipenser var væk nu.

”Hej, Christina,” sagde han og lyste op i et smil.

”Hej, Andreas,” svarede hun, ”hvor hyggeligt.”

Han gik hen til hende. ”Hvordan har du det, din frække tøs?”

”Jo, ikke så værst, jeg nyder da livet.”

”Der hører der et godt glas øl til.”

”Ja, men hvad laver du nu?”

”Så lidt som muligt,” grinede han, ”jeg går på handelsskole.”

”Kan du lide det?”

”Egentlig ikke, men jeg kan da få et job bagefter, det er vigtigt for mig.”

”Ja, det er en god ting, jeg arbejder som salgsassistent, men jeg tænker at starte på HF.”

Hun havde lyst til at starte en brydekamp med ham, men det var ikke det rette sted.

De sad længe og snakkede om løst og fast fra deres fælles skoletid. De kom snart ind på skolefesterne.

”Du, Andreas, skulle vi ikke finde et sted, hvor vi kan danse?”

”Ja, lad os det.”

De forlod pubben og gik hen ad gaden. ”Kender du et godt sted?” sagde hun.

”Hard Rock Café på Rådhuspladsen.”

”Så går vi derhen.”

Hun havde altid danset til techno eller dance, men hun vidste, at Andreas ikke var så vild med det. Han foretrak musik, der var ældre. Måske havde han ret, man kunne mærke, at der var levende mennesker, der spillede den.

De kom ned til Rådhuspladsen og gik ind ad den farverige facade. De var knap nok kommet derind, så sang en sanger højt om teenage wedding. Den kendte hun da fra Pulp Fiction, hvor Uma Thurmann og John Travolta dansede.

”Har du set Pulp Fiction?” spurgte hun.

”Det har jeg, og nu er det vores tur.” De stod med front mod hinanden og gav sig til at danse som de to stjerner på filmen. Det fik man aldrig Keld med på.

Den næste der kom på, var en sjæler, nu rykkede de tæt på hinanden. Han lagde en arm om hende og de dansede stille rundt til sangen. De havde danset til skolefester, men hun havde ikke anset ham for en, som hun ville tilbringe hele aftenen med eller komme sammen med. Nu havde hun lyst til at kysse ham, men hun havde ikke spurgt ham, om han var ledig. Det havde han heller ikke sagt noget om. Hvorfor havde hun heller ikke sagt, at hun selv havde fyr på?

Hun kunne godt tænke sig at tilbringe weekenden med ham. Han var bare en ven, en kammerat, så var det vel i orden. Hun ville ikke invitere ham hjem efter dansen her, så ville det snart ende i sengen. Hun ville spørge, om han ville komme til en kop kaffe i morgen lørdag. Der kunne vel ikke ske noget ved at prøve.

”Kunne du tænke dig at komme til eftermiddagskaffe hos mig i morgen?” Hun rødmede og håbede, at den dæmpede belysning skjulte det.

”Ja, det kunne være hyggeligt!”

”Jeg er jo flyttet hjemmefra siden vi gik i skole sammen, så du skal lige have min nye adresse.”

Han nikkede. ”Lad os lige sætte os, så skriver vi vores adresser og mobilnumre ned til hinanden.”

”Ja, det gør vi.” De satte sig ved et bord og bestilte en øl, hvorpå de skrev deres adresser og mobilnumre op til hinanden.

Derefter dansede de igen og holdt ud længe. På et tidspunkt var de dog trætte.

Han ville følge hende hjem. Det sagde hun ikke nej til, men burde hun ikke fortælle ham, at hun havde en kæreste? De gik dog ikke med hinanden i hånden eller med armene om hinanden, så hun behøvede ikke at have dårlig samvittighed. Han sagde farvel ved at kysse hendes hånd ved gadedøren.

Hvad ville der ske i morgen? Hun kunne ikke sove, hendes ben var ømme efter dansen, og hun tænkte på Keld. Hvordan ville han reagere på det her, hvis han hørte om det?

Samtidig glædede hun sig til at få besøg af Andreas. Mon han kunne finde på at kilde hende? Hun var ofte blevet kildet af drengene i skolen, men ikke lige af ham. Det var i det hele taget sjældent man så ham løbe efter piger i skolegården som de andre drenge.

Et stykke ud på natten faldt hun i søvn, og da hun så hvad klokken var blevet, da hun vågnede, priste hun sig lykkelig over, at han først skulle komme om eftermiddagen. Der var en SMS fra Keld. Hun svarede på den og følte sig hyklerisk.

Nej, Andreas var bare en sød kammerat, som hun skulle have lidt selskab af, andet var der ikke i det. Hun ville ikke ødelægge det med dårlig samvittighed.

Trods disse forsikringer var hun grundig med sit bad efter morgenmaden. Hun klippede tæer omhyggeligt, valgte at tage shorts på og en T-shirt, der viste hendes navleparti. Hun børstede håret omhyggeligt og tjekkede i det hele taget sit udseende grundigt. Her stod hun foran spejlet og syntes selv hun så rigtig indbydende ud.

Men hvordan ville det ende? Hun begyndte at mærke det køre rundt i maven – de berømte sommerfugle. Hun skulle også lige købe ind. Der var nogle fornødenheder hun manglede, og så skulle hun lige have en kage til kaffen. Hun gik til supermarkedet og kunne se, at mændene kiggede på hende. Så havde hendes påklædning da en effekt.

Hun forsøgte igen at forsikre sig om, at hun bare skulle have besøg af en sød ven, men det var svært at holde maven i ro.

Nu nærmede tiden sig. Det ringede på døren, og hun trykkede ham ind med dørtelefonen. Der kom han med sit strithår og drengede smil. Hun kunne vel tillade sig at give ham en krammer, så det gjorde hun. Det var som et bad i varmt vand, der kvikkede op. De satte sig nu ned og snakkede. Hun var usikker i starten og spekulerede på, om hun skulle fortælle, at hun var optaget. Som samtalen skred frem, var det mere og mere hyggeligt. Han var behagelig at snakke med.

På et tidspunkt rejste han sig og skulle bruge toilettet. Mens han var ude, lagde hun skumle planer. Toilettet var lige ved siden af døren til hendes soveværelse. Hun kunne gemme sig bag den og så komme bag på ham og prikke ham i siderne.

Mon han så ville jagne hende? Det håbede hun, for hun var i legehumør som en lille pige.

Hvad nu hvis han bare blev sur? Det var en risiko, men hun ville tage chancen. Hun stillede sig bag døren. Nu skyllede han ud, og så var det med at være parat. Han skulle nok lige vaske hænder. Efter et minut kom han ud, og han gik ind mod hendes stue i den tro, at hun var der. Nu listede hun nærmere og så... en finger i hver side. Han gav et hop og et højt råb og vendte sig.

”Du er vist en værre en,” sagde han med et grin, ”du trænger til en lærestreg.”

Hun gav et hvin og løb hen i den anden ende af soveværelset. Hun ville ikke løbe andre steder hen, for hvis han lagde hende ned, skulle det være på sengen. De løb rundt om sengen som et par børn og lo begge to. Hvor var det længe siden hun var blevet jagtet på den måde. Hun hvinede når han kom tæt på, som når man hviner på vej ned ad rutsjebanen i Tivoli.

Med et gav han et hop, satte en fod på sengen og sprang i lige linje over til hende. Hun hvinede. Der var ingen flugtmulighed. Han tog fat omkring hende og hev hende hen over sengen. Hun prøvede at sætte et ben imod, men han var hurtig. Nu blev hendes arme holdt over hendes hoved, så hun kunne kun prøve at forsvare sig med benene. Hun bøjede et af dem og sparkede ham let.

”Næ, næ, det var dig der begyndte,” sagde han. Han pressede et knæ mod begge ben og i et hop skrævede han over hende og sad på hendes hofter. Hun vrikkede sig for at komme fri. Det var umuligt, men nu lå hun på sengen, så gjorde det ikke så ondt. Han sad vist heller ikke med hele sin vægt.

Hun skar en let grimasse mod ham. Nu var der kun en hånd, der holdt fast i begge hendes håndled og den anden hånden gravede nu sine fingre ind i hendes mave.

”HAHAHAHAHANEJ!!!”

Hun gjorde alt for at slippe fri, men det var umuligt, selv om han ikke var så tung. Han begyndte at prikke på hendes ribben.

”JEGERSÅKIILDENAAAHHAHAHA!”

”Det kan jeg se, min tøs!” svarede han idet han kildede hende uden nåde over hele overkroppen og indimellem nappede hendes lår.

Han stoppede kilderiet og kiggede ned på hende med et drillende smil.

”Nå, så du er rigtig kilden, hvad?”

”Det kan jeg ikke skjule.”

”Absolut ikke,” svarede han og begyndte at lade hænderne gå som to edderkopper op og ned ad hendes torso. Hun hvinede og vrikkede vildt. Hun prøvede at få et ben op på siden af ham og på den måde få ham af, men det var for kort. Han benyttede sig af det og kildede hende på knæhasen. Så gik hun bersærk og hylede.

”Der fik jeg dig vist på det ømme punkt,” sagde han og lod fingrene løbe stærkere bag hendes ben. Hun kastede hovedet frem og tilbage og kunne mærke sit eget hår ryge frem og tilbage over ansigtet.

”AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAHHHHHHH!!!”

Med et kunne hun mærke, at hun var ved at græde. Da stoppede han og slap hende fri. Hun satte sig op og lød som en blæsebælg.

”Det var vist en værre tur jeg gav dig,” sagde han.

Hun nikkede. Hun var vant til at få sin kusine Tayla ned ved et uventet angreb. Det ville hun også prøve her, når hun havde fået vejret. Han var ikke større end at det skulle kunne lade sig gøre.

Men hvad hvis han nu ikke var kilden? Jo, for resten, han havde reageret, da hun prikkede ham i siden.

Da hun nu fik vejret, gav hun et hop, greb fat i ham og lod sin kropsvægt skubbe ham ned og ligge. Hun var vant til at være hurtig her, så hun kom hurtigt op og sidde på hans hofteben og holdt ham godt fast i hans håndled. Han var lige så blød og behagelig som den hest hun havde redet på, da hun var en skolepige.

”Hjælp, hun voldtager mig,” sagde han med et smil.

”Girl power!” sagde hun. Hun anbragte sine knæ på hans arme og tog nu godt fat på maven og ribbenene.

”HHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA!!!!”

Han råbte vildt og inderligt og gik op i diskanten med sit latterhyl.

”Se den lille kattekillling...” sang hun og kildede ham rytmisk til sangen. Hans fødder stampede i sengen.

Hun stoppede med at kilde og sad lidt og kiggede ned på ham. Hun havde lyst til at kysse ham, men hun var jo ikke ledig.

”Du er vist også kilden, fister,” sagde hun.

”Ja, megakilden,” svarede han.

”Sikke sjovt vi har haft det i dag,” sagde hun. Han smilede og nikkede. Hun lagde sig hen over ham og lagde sin kind mod hans. Det var år og dag siden, at hun havde nydt det så meget.

Men burde hun ikke lige fortælle, at hun var optaget? Hun var ved at stoppe krammet, fordi den indre stemme plagede hende, men hun nød det for meget. Hun lod sig falde ned ved siden af ham og lagde sig i hans armkrog. Da han holdt hende tæt ind til sig og strøg hendes hår og kind med den anden hånd, lukkede hun øjnene og udstødte et par suk.

”Var jeg for streng, da jeg kildede dig?” spurgte han.

”Nej, det var du ikke, du stoppede nemlig mens det stadig var sjovt.”

”Du kan ikke klare hvis det bliver ved for længe.”

”Netop ikke, og jeg vil lige sige, hvis vi på et tidspunkt gør det her igen, så må du love mig ikke at kilde på den måde, at du napper i siderne, det gør ondt.”

”Det skal jeg nok lade være med.”

”Du er en sød fyr.” Igen var der samvittigheden, der begyndte at sige, at hun ikke måtte det her, at hun hellere skulle fortælle ham sandheden. Men så ville han nok ikke holde om hende mere.

”Har du lyst til at besøge mig i morgen?” sagde han.

”Det kan du tro!”

”Ok, jeg skal så også hjem og lige gøre noget færdigt nu, men så ses vi i morgen kl. 13.

”Det gør vi!” Begejstringen i hendes stemme kvalte ethvert spor der måtte være af dårlig samvittighed i den. De kom begge op at stå og de stod længe og krammede. Han stak fingrene i hendes mave lige over bæltstedet, så hun krøllede sig sammen og hvinede.

”Nu må vi styre os,” sagde hun. ”Vi må fortsætte i morgen.”

”Så skal jeg kilde dig til vanvid.”

”Næh, det bliver mig, der gør dig vanvittig, hi hi.”

Da han var kommet ud af døren og hun havde vinket farvel til ham, følte hun det som om der boblede med champagne inden i hende. Det var længe siden hun havde følt sig så glad. Hun lagde sig ind på sengen og gav sig til at dagdrømme. Hun kunne stadig mærke ham over sig, mærke hans fingre og krammene.

Mon han havde det på samme måde med hende?

Hun måtte få resten af dagen til at gå. Det var ikke svært, hun havde lidt mad hun kunne varme og så kunne hun vel lige finde noget på Netflix.

Der gik en SMS ind. Den var fra Keld. Da faldt hendes indre brusen med det samme. Han spurgte til hvordan hun havde det. Hun svarede, at hun havde det fint. Det havde hun, indtil hans SMS kom ind. Elskede hun ham stadigvæk? Hun lagde mobilen væk og rettede tankerne mod Andreas igen.

Nu ringede hendes forældre. Det var hendes mor.

”Hvordan går det, min pige?”

”Jo, det går da fint, mor.”

”Savner du Keld?”

Pligtskyldigt sagde hun ja.

”Det er dejligt at du har fundet ham, han er en pæn ung mand.”

Hun måtte synke indtil flere gange. Hvad skulle hun sige? For ikke at fortsætte denne samtale sagde hun, at hun måtte gå, maden var færdig. Det var ikke løgn.

Det var ikke med stor glæde hun spiste denne opvarmede ret. Det var noget ensformigt noget, disse færdigretter.

Bare lige i morgen med Andreas, så er det slut. Han var bare en sød ven.

Alligevel havde hun hjertebanken ved at tænke på ham. Havde hun det ved alle gode venner?

Hun prøvede igen at skubbe tanken fra sig. Hun ville have lidt sjov denne weekend.

Hun fandt en film på Netflix, som hun nød at se. Hun drømte om at se den med Andreas. Mon han ville kunne lide en film som denne? Keld kunne ikke fordrage sådan en film. Han skulle altid se krigsfilm, han ville se Det

Beskidte Dussin igen og igen, og hun kunne ikke fordrage den. Hun nød at se en sci fi film uden hans fnysende kommentarer.

Da hun havde lagt sig den aften, tænkte hun på Andreas. Hun glædede sig til at se ham i morgen. Hun ville fortælle med det samme hvad hun havde set på Netflix denne aften og se, hvordan han reagerede på det. Nu gled hun ind i drømmeland, og så var det morgen igen. Hun ville gerne have sovet længere, men nu skulle hun op og gøre sig klar. Det var med at finde adressen på Nettet, og det så også ud til at være en let gåtur hen til ham. Hun stod op og spiste et solidt morgenmåltid som hun plejede.

Så var det med at få et godt bad. Ikke noget med at lugte sammen med søde Andreas. Hun var omhyggelig med at få børstet sit hår og tjekket sit ansigt for urenhed i huden. Nu var hun også forbi den alder, hvor man havde mange af dem, men hun skulle lige være sikker.

Nu var det med at den bluse, hvor kavalergangen var synlig. Hun trak i et par shorts igen. Sikke et held det var sensommer, så hun kunne gå i dem.

Nu nærmede det sig tiden, hendes hjerte bankede voldsommere trods alle hendes forsøg på at overbevise sig selv om, at han bare var en sød kammerat.

Hun gik rask af sted og kunne se de mænd, der kiggede efter hende, da hun gik ned ad gaden. Det tog hun som et tegn på, at hun så rigtig ud. Hvor mange af disse mænd gik og dagdrømte om hende efter at have set hende?

Nu nærmede hun sig den lille sidegade hvor han boede. En temmelig regulær opgang, den lignede alle andre københavnske opgange. Hun ringede på og blev trykket ind. På 2. sal stod døren på klem, så havde han åbnet den. Han stod i entreen.

”Hejsa, min Christina-pige.”

”Hejsa, min dejlige Andreas.”

De krammede hinanden længe. Hun syntes at mærke, at han havde lige så svært ved at løsrive sig, som hun havde.

Igen kom tanken: skulle hun fortælle ham, at hun var optaget?

Var han i det hele taget ledig? Hun kiggede rundt i hans spartansk indrettede lejlighed med de mørkegrønne vægge. Der var et par billeder af nogle, der syntes at være hans forældre. Men ikke et billede af en pige på hans alder eller et billede af ham selv med en pige. Var han mon ledig? Eller var kæresten på et baggrundsbillede på hans pc eller mobil.

Netop nu ringede hans mobil. Han tog den op. Hendes øjne søgte mod dens skærm. Intet billede af en pige der. Håbet steg i hende. Hun syntes alt pegede i retning af, at han var ledig. Hun havde sommetider set ham flirte med en ved skoleballerne, men det var nok som mange andre festflirter ikke blevet til noget. Det var tydeligvis hans forældre han talte med. Hun holdt sine arme om ham og overvejede at kilde ham, så de kunne få startet en brydekamp. Hendes puls steg ved tanken. Han stod lige ved sin sovesofa, og hun kendte tricket med at uforberedt at skubbe ham tilbage, så han faldt over sofakanten, og så var der bare med at være hurtig. Hun havde ofte lagt personer, der var større og stærkere end hende selv ned på den måde, den gik bare ikke med Keld på grund af hans kropsvægt. Hun ventede nu på, at han skulle blive færdig med telefonsamtalen, så ville hun gøre det mens han var ved at lægge mobilen ned og kun havde en hånd. Han ville nok tage hævn, men så kunne hun få en rigtig brydekamp. Hun kunne høre hjertet hamre.

Nu var han færdig, og i et rap skubbede hun ham baglæns, og som hun havde forudset mistede han fodfæstet og faldt på sofaen. Hun sprang som et rovdyr over ham og satte sig overskrævs på hans hofter.

”Hyp, min hest!” råbte hun. Han var lige så rar at sidde på som hendes gamle hest på rideskolen, men han lavede nogle krumspring for at kaste hende af. Nu lod hun fingrene løbe hen over hele hans overkrop, mens han prøvede at blokere dem.

HAHAHHAHAHHA-DIN-FRÆÆÆKKKE-TØSS-HAHHAHA!!!

Det lykkedes hende at komme ind til hans armhuler, og han gik bersærk.

NEEEJJJ-IKKKE-DERR-HAHA!!

Det gik vildt til. Når han gjorde alt for at kaste hende af var det som at ride på en balstyrig hest.

”Yeehaw!” råbte hun.

Hans latter var vild og diskant. På et tidspunkt var det som om han forstummede og kun bevægede sine læber. Hun måtte stoppe, hvad hun gjorde. Hun ville stikke af, men der var ikke mange steder at løbe hen i hans frimærke af en lejlighed.

”Nu skal du få, skal du!” Med disse ord tog han fat i hendes håndled og trak hende hen mod sofaen. Hun satte en fod mod kanten og kæmpede for at vriste sig fri af hans greb. Det ville bare være et spørgsmål om tid inden hun var nede og ligge, men hun ville stritte imod så længe som muligt. Han gav hendes ben et let spark, så foden slap kanten og så trak han hende i et tag mod sofaen. Hun faldt ved siden af ham og udstødte en kort latter, kom hurtigt op og sidde og prøvede at skubbe ham væk, men han havde godt fat og trods hendes stærke modstand blev hun lagt ned og så op i et loft, der havde en revne tværs over. Det var tydeligt nok, at han ville sætte sig på hende, og hun bøjede det ene ben og blokerede ham med knæet. Det kunne hun gøre til en tid, men ikke særlig længe. Han bevægede sig fremad længere end hun kunne nå med knæet og holdt med et solidt tag om hendes håndled armene over hendes hoved. Nu var der ikke noget at gøre, han satte sig overskrævs på hende. Der lå hun lige så hjælpeløs som i går. Han holdt begge håndled med bare en hånd i et skruestik og hans anden hånd lavede kildebevægelse en halv meter over hendes mave og rykkede gradvist nærmere.

”Nej... nej... nej...!”

Nu ramte de maven og gravede dybt ind i det bare stykke omkring hendes navle. Hun hvinede højere end et jetmotor og kæmpede vildt for at slippe fri. Nu spillede han klaver på hendes ribben, hendes hylelatter skar igennem.

”IIIIHHIIHHIIHHIIHHII!!”

Nu blev der banket på døren. ”Er der noget galt?” lød det.

”Ups, jeg glemte helt hvor lydt det er,” sagde Andreas og slap hende. Han gik hen og åbnede døren på klem. ”Rolig, vi leger bare.”

”Men gør det lidt mere stille, ikke?”

”OK.”

Christina sad nu op og kæmpede for at få vejret igen. Han satte sig ned og lagde armen om hende.

”Der er lige noget jeg må sige dig,” sagde hun med en trist mine.

Han kiggede på hende. ”Hvad er det dog?”

Hun sænkede sit blik. ”Jeg har en kæreste.”

Hans arme klemte blidt. ”Du kom altså først, vi burde have sagt dette før, men det har jeg også.”

Hun begyndte at gå stille ud af hans armkrog. ”Vi burde ikke gøre det her.”

”Vi kildede jo bare hinanden og krammede.”

”Er du lykkelig med din kæreste?”

”Ærlig talt, nej, hun bliver sur over det mindste uden at sige hvad hun bliver sur over, og så taler hun ikke til mig i flere timer.”

”Alligevel holder du fast på hende?”

”Ja, for ellers er hun sød.”

”Kilder du hende?”

”Hun er ikke kilden, men hun synes det er sjovt at kilde mig, og hun bliver skidesur hvis jeg siger, at jeg ikke er oplagt til det nu.”

”Det synes jeg ellers hun burde respektere.”

Han nikkede.

”Går du ikke sommetider og har lyst til en anden?”

”Det kan jeg love dig.”

”Vi har haft det sjovt sammen denne weekend,” sagde Christina.

”Tror du vi kunne blive lykkelige sammen?”

”Det tror jeg.”

”Ok, jeg må gå nu, jeg har besluttet at skrive en meget vanskelig besked, hvis du forstår hvad jeg mener.”

”Jeg forstår, men du ringer, ikke?”

”Det lover jeg.”

Hun lagde armene om halsen på ham, han trak hende ind til sig, og nu mødtes deres læber uden tøven. De stod længe og dvælede ved det, hun kunne mærke hans varme hænder ved skulderbladene. Hans læber var bløde og fugtige.

”Vi ses,” sagde hin i det hun strøg hendes kind og gled ud ad døren.

Nu tog hun sin mobil op og fandt Kelds nummer og trykkede SMS-symbolet. Det var et svært skridt at tage, men det måtte gøres.